

Csépe Imre:

Két vers

Egy rózsához

*Szeretnék ezüstös harmatként
Rádhullni lágyan az esttel,
Mint bíboros égi táj,
Érintni ajkad csókom tüzével.*

*Szeretnék kebleden pihenni,
Mint mezőkön a nyári alkony,
Ajkadon könnyekben égni,
S hullni rád a roppant magasból.*

Ha velem jössz...

*Ha velem jössz én átveszem a terhed,
S elviszem az életeden túlra,
Ha új formát ölt szelíd lelked,
Árnyban, fényben veled leszek újra.*

*Követlek a sorsod útján végig,
Bárhová visz pokolba vagy mennybe,
Mint enyhe lég az égtől édig,
Simogatva kísérlek a végtelenbe.*